

Beszámoló

Mindenekelőtt üdvözölni szeretném ezt az időtálló kezdeményezést, amely 1998 óta töretlenül lehetőséget nyújt a pályakezdő fiatal művészek számára, hogy a Communitas által meghirdetett pályázati lehetőségeknek köszönhetően megvalósíthassák terveiket, kibontakoztathassák sokrétű és egyéni képességeiket. Ily módon az elképzelt tervek, munkák nem az ideálok tartományában maradnak, hanem konkrét ideákká válhatnak, valós tárgyakká, műtárgyakká lényegülhetnek át. Ez a mai társadalmi viszonyok közepette nem elhanyagolható szempont.

Számomra is óriási lendületet biztosított az elnyert pályázat. Az előző projektem bemutatása után – A rózsza csöndje című film, amelynek rendezője voltam -, azon gondolkodtam, hogy az erdélyi filmgyártás támogatva van-e eléggé, felkarolja-e valaki ezt a fontos ügyet, és rájöttem: igen, hiszen a Communitas Alapítvány arra tett ígéretet, hogy segítsen minden arra érdemesnek tartott fiatal alkotót. Jó érzés számomra, hogy tudom, vannak intézmények Erdélyben, amelyek a kultúrával, annak fejlesztésével és közvetítésével foglalkoznak.

Aktuális projektem, a Nyári illúzió című új filmem, megvalósításában is hathatós segítséget nyújtott a Communitas Alapítvány, a film létrejöttének elindító támpontja volt az elnyert pályázati összeg. Természetesen egy ekkora összeg semmiképpen nem elegendő egy nagyjátékfilm legyártására, de kezdeti tőkének, a lelkesedés és a biztonság érzetének megtapasztalására elégséges. Az anyagi biztonság nem megvetendő szempont semmilyen területen.

A film egy Mózes Attila novella alapján készül, melynek címe Szerelem. A novellából Gyéresi Júlia írt forgatókönyvet. A novella az emberi kapcsolatok kusza kettősségéről szól: a boldogság utáni vágyakról és a felelősség vállalásának buktatóiról, félelmeiről. Reményekről és megfutamodásokról. A nyers valóság nem a hollywoodi filmek közvetítette happy enddel zárul, hanem a hirtelen fellángolásokból fakadó kockázatvállalások, majd a kényszeredett belenyugvások örök ciklikusságát láttatja. A meggondolatlan cselekedetek teszik ideig-óráig elviselhetőbbé a szürke mindennapokat, fűszerezik a létezést.

A film jelenleg a posztprodukció fázisában van. A tavaly, azaz 2014 márciusától júniusig tartott a preprodukció, augusztusban folytak a forgatások Magyarpéterlakán, majd ezt követte a szeptembertől decemberig tartó elővágás. A zenei felvételek előkészítése is ezzel párhuzamosan zajlott, a felvételre 2015 januárjában került sor. A tervezett munkaprogram betartásával tudunk haladni.

Az egyéves ösztöndíj éves elosztása is jelentős segítséget nyújtott nekünk, hiszen egy film gyártása nem csekély anyagi, szellemi és nem utolsósorban fizikális munka terméke. A folyamat több szakaszból áll, és mindegyik szakasz munkálatai tömbösítve történnek, koncentráltan zajlanak, főként az anyagi természetű követelmények miatt. A Communitas Alapítvány anyagi támogatása, ezt nem győzöm hangsúlyozni, életbe vágó volt számunkra, hiszen a mai körülmények között nagyon nehéz támogatókat, mentorokat találni. Ha pedig megvárnánk egy nagyobb pénzüsszeg egybegyűlését, az a produktivitás, az alkotókedv kárára menne. A lendületet és az ihletettséget nem lehet szétaprózni, mert az alkotás dinamikája a legtöbbször a folyamatos munkát kívánja meg. Ezért például az elővágási időszak alatt a zenei produkcióra készültünk, és ezalatt az idő alatt gyűjtöttünk a következő fázisra, a zenei felvétel kivitelezésére.

Beszámolómat azzal zárom, hogy örömmel tölt el a tudat, és kellő energiát nyújt az, hogy tudom, vannak, akik a munkámat, törekvéseimet értékelik, és nem csak a szavak szintjén támogatják elképzeléseimet, hanem a megvalósítást konkrétan segítik, és biztosítják számomra a kezdeti anyagi tőkét.

<https://www.youtube.com/watch?v=VYq8oB9ydbk&feature=youtu.be>